

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

: Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft.

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας, έχει την έννοια ότι η εκμετάλλευση των έργων αγρονομίας, όπως της κύριας δίκης, από εμπορική εταιρία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, η οποία ασκεί μόνον συμπληρωματικώς την εν λόγω δραστηριότητα επιχειρηματικής φύσεως, συνιστά οικονομική δραστηριότητα κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, παρά το γεγονός ότι, αφενός, τα έργα αυτά χρηματοδοτήθηκαν σημαντικά από κρατικές ενισχύσεις και, αφετέρου, από την εκμετάλλευσή τους προκύπτουν μόνον έσοδα από την είσπραξη μειωμένων τελών, εφόσον τα τέλη αυτά έχουν διαρκή χαρακτήρα λόγω της προβλεπόμενης διάρκειας είσπραξής τους.
- 2) Το άρθρο 24 της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι η εκμετάλλευση των έργων αγρονομίας, όπως αυτών της κύριας δίκης, συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν εξ επαχθούς αιτίας, για τον λόγο ότι έχουν άμεση σχέση με το λαμβανόμενο ή ληφθησόμενο τέλος, υπό την επιφύλαξη ότι το εν λόγω μειωμένο τέλος συνιστά το αντάλλαγμα της παρεχόμενης υπηρεσίας και παρά το γεγονός ότι η εν λόγω παροχή υπηρεσιών ανταποκρίνονται στην εκπλήρωση νόμιμων υποχρεώσεων. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εξετάσει αν το ποσόν του λαμβανόμενου ή ληφθησόμενου τέλους δύναται, ως αντιπαροχή, να στοιχειοθετήσει την ύπαρξη άμεσης σχέσης μεταξύ των παρεχομένων ή παρασχεθησομένων υπηρεσιών και της εν λόγω αντιπαροχής και, κατά συνέπεια, τον επαχθή χαρακτήρα της παροχής υπηρεσιών. Το αιτούν δικαστήριο πρέπει, ειδικότερα, να διασφαλίσει ότι το προβλεπόμενο από τις προσφεύγουσες της κύριας δίκης τέλος λειτουργεί μόνον ως εν μέρει αμοιβή των παρεχομένων ή παρασχεθησομένων υπηρεσιών και το επίπεδό του δεν καθορίστηκε λόγω ύπαρξης άλλων τυχόν παραγόντων οι οποίοι δύνανται, ενδεχομένως να θέσουν υπό αμφισβήτηση την άμεση σχέση μεταξύ παροχών και αντιπαροχής.

(¹) EE C 235 της 21.7.2014.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 25 Απριλίου 2016 — Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P. κατά João Carlos Lombo Silva Cordeiro

(Υπόθεση C-229/16)

(2016/C 287/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείοντες: Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P.

Αντίδικος κατ' αναίρεση: João Carlos Lombo Silva Cordeiro

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζεται η οδηγία 2000/35/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, υπό το πρίσμα της δέκατης τρίτης αιτιολογικής σκέψης αυτής, στο σύστημα πληρωμής της συμμετοχής του Δημοσίου στην τιμή των φαρμάκων που χορηγούνται στους δικαιούχους της Serviço Nacional de Saúde, το οποίο θεσπίστηκε με το κανονιστικό διάταγμα 242-B/2006 και ρυθμίζεται από τη διάταξη 3-B/2007;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί να συναχθεί από τα άρθρα 5 και 6 του κανονιστικού διατάγματος 242-B/2006 η ύπαρξη συμβάσεως προσχωρήσεως η οποία μπορεί να εμπίπτει στη διάταξη του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο [β',] σημείο i, της προμνησθείσας οδηγίας, λαμβανομένης υπόψη της δυνατότητας προσχωρήσεως στην εν λόγω σύμβαση ή αποχωρήσεως από αυτήν ανάλογα με το κατά πόσον χορηγούνται ή όχι τα φάρμακα;
- 3) Συνάδουν με την οδηγία [...] 2000/35 [άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i] το άρθρο 8 του κανονιστικού διατάγματος 242-B/2006 και τα άρθρα 8 και 10 της διατάξεως 3-B/2007, καθόσον προβλέπουν μηνιαία τιμολόγηση;
- 4) Μπορεί να θεωρηθεί ότι το άρθρο 10 της διατάξεως 3-B/2007, της 2ας Ιανουαρίου 2007, καθόσον καθορίζει την προθεσμία πληρωμής στη δέκατη ημέρα του επόμενου της παραλαβής του τιμολογίου μήνα, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 2, της προμνησθείσας οδηγίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (ΕΕ 2000, L 200, σ. 35).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Μαΐου 2016 η Dextro Energy GmbH & Co. KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 16 Μαρτίου 2016 στην υπόθεση T-100/15, Dextro Energy GmbH & Co. KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-296/16 P)

(2016/C 287/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Dextro Energy GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: M. Hagenmeyer και T. Teufer, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει στο σύνολό της την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Μαρτίου 2016, υπόθεση T-100/15.

Εάν η αίτηση αναρέσεως κριθεί ως βάσιμη, ζητεί να γίνουν δεκτά τα αιτήματα που προβλήθηκαν στον πρώτο βαθμό, δηλαδή:

1. να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/8 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 6ης Ιανουαρίου 2015, σχετικά με την άρνηση έγκρισης ορισμένων ισχυρισμών υγείας που διατυπώνονται για τα τρόφιμα, εξαιρουμένων όσων αφορούν τη μείωση του κινδύνου εκδήλωσης ασθένειας και την ανάπτυξη και υγεία των παιδιών·